

Trivsamt tisdagsträff i Falkenberg.

Nästan hela HLF-styrelsen.

Hundar är välkomna till dövföreningen.

DT besöker Hallands Läns Dövas Förening

Artikelserien Landet runt fortsätter. Den här gången besöker vi en av Sveriges dövföreningar på västkusten och är med på den välbesökta tisdagsträffen i Falkenberg. "Vi är som en stor familj", säger Siv Lindgren.

Tisdagsträffen* i Falkenberg är en tradition som dövföreningen haft varje vecka sedan 1980-talet. Numera brukar cirka 10-15 personer komma och fika.

Flera medlemmar som DT träffar säger samma sak: gemenskapen är fin.

– Här umgås vi åldersöverskridande och kan prata om allt möjligt, t.ex. fotboll och häst. Det finns inga grupperingar som det kan bli i vissa dövföreningar, säger Denice Werlerstam, vice ordförande för Hallands Läns Dövas Förening.

Bengt-Åke Malmberg, mångårig medlem, berättar leende att om någon inte har kommit på två-tre veckor till tisdagsträffen kan de andra bli oroliga och börja undra var hen är. Siv Lindgren, medlem sedan 1960-talet, säger att de är som en stor familj.

En av medlemmarna är Stana Kojic. Hon kom till Sverige från Bosnien 1992, samma år som kriget utbröt som en följd av Jugoslavien-upplösningen.

– Tack vare föreningen kom jag lätt in i gemenskapen och lärde mig snabbt svenskt teckenspråk, berättar hon som blev medlem 1994.

De flesta medlemmar bor i Falkenberg med omnejd. Därför har dövföreningen, bildad 1902, sin lokal i centrala Falkenberg.

På sommaren har dövföreningen gärna utomhusaktiviteter. Ett populärt inslag är grillkväll.

– Vi brukar flytta till olika platser för att grilla. Det är roligare så, berättar Emelie Kroon, kassör.

Då kommer det inte bara medlemmar utan också döva semesterfirare från andra delar av landet. Halland är berömt för sina kilometerlånga stränder. Och så är Gekås i Ullared ett givet utflyktsmål för shoppingtokiga.

Under resten av året tillkommer andra aktiviteter som frågesport, föreläsning och tacokväll. Och för de medlemmar som inte kan vara med på Dövas dag brukar föreningen ordna Lilla Dövas dag.

Föreningen har cirka 45 medlemmar. Genomsnittsåldern är runt 50. Den yngsta är 34 år och den äldsta ska fylla 90. Att inga medlemmar är under 30 år, förklarar Camilla Lans, suppleant, med att en av anledningarna är att det finns skolor för döva och hörselskadade i Göteborg och Vänersborg. Någon sådan finns inte i Halland.

Camilla Lans betonar dock att det är viktigt att föreningen fortsätter att visa att de välkomnar alla och är lyhörda för medlemmarnas önskemål, för att attrahera nya medlemmar. På frågan hur hon ser på framtiden för dövföreningen, säger hon att lokalen betyder mycket.

– Så länge vi har en träffpunkt, då finns dövföreningen kvar. Annars överlever inte dövföreningen, svarar Camilla Lans.

Bengt-Åke är lite orolig för att medan den sociala samvaron är fin, har föreningen inte så mycket intressepolitiskt arbete.

När DT frågar alla vid fikabordet om de kan tänka sig att engagera sig intressepolitiskt, säger alla nej. De vanliga anledningarna är att de redan har fullt upp med annat och att de inte känner sig säkra på hur de ska argumentera när de kontaktar politiker.

– Det är farligt om vi slutar engagera oss politiskt. Jag ställer höga krav på föreningen, att de ska synliggöras mer i samhället, men är inte bättre själv då jag är en lat pensionär, säger Bengt-Åke.

Siv lägger till:

– Bengt-Åke och jag har kämpat i många år. Nu räcker det.

– Ja, jag är rädd för att om Siv och jag börjar återuppta det så hänger allt på oss. Andra måste också kämpa, inte bara vi, säger Bengt-Åke.

TEXT OCH FOTO: NICLAS MARTINSSON

dt. Läs tidigare delar i Landet runt-serien på dovastidning.se